

var i øvrigt noget af det, der ikke var nævnt i regeringens opgørelse – så vidt jeg har set den – over hvor vi er placeret, men det er da i hvert fald et sted, hvor vi har papirer på, at vi ligger i sidste division.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har med stor interesse lyttet til miljøministeren og mærket mig den ildhu, hvormed han engagerede sig i besvarelsen af de mange stillede spørgsmål. Det får jo én til at tænke tilbage på, at en dårlig sag fortjener mange ord, og derfor er der næppe tvivl om, at miljøministeren følte sig kaldet til at bruge mange ord i forsvaret for denne sag.

Det skal jeg nu sådan set lade ligge, men mig forekommer det besynderligt – uanset den diskussion vi har her i salen i dag – at de tillidsfolk, som Socialdemokratiet har ude omkring i landet, borgmestrene først og fremmest, at de fra én kant vender tommelfingeren nedad; at de overhovedet ikke har forståelse for de synspunkter, som deres partifælle, miljøministeren, fører frem.

Så siger ministeren: Jamen, der er ingen grund til at være bekymrede. Hvis nu ministeren havde haft lejlighed til eller ville lægge øre til det, jeg siger, så kunne jeg måske få et svar også, for hvad er det, ministeren så siger til de bekymrede borgmestre? Jo, han siger: Jamen altså, hvis der er noget galt med finansieringsmodellen, hvis der er noget galt med den tekniske løsning, hvis det alligevel ikke kan lade sig gøre, som vi regner med i det her lovforslag, så laver vi det bare om.

Jamen, det er lige præcis det, der bekymrer borgmestrene. De er jo bekymrede for, at vi får en ny asbestsag. De er bekymrede for den med de to hummere. De er bekymrede for, at man kaster sig ud i investeringer på milliardbeløb, uden at man på forhånd ved, om det overhovedet har den effekt, man fornemmer.

Derfor må jeg spørge ministeren, om det overhovedet ikke gør indtryk på ham, at hans egne partifæller, at over halvdelen af landets borgmestre i den grad har været bekymrede for denne her sag og beder så mindeligt om, at man ikke træffer beslutning her i en travl forårsperiode, men udsætter denne her sag, så man får den grundigt undersøgt.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg stillede ministeren et spørgsmål, som jeg også har stillet SF, som jeg ikke har fået svar på.

Hvilke miljømæssige konsekvenser kan vi påregne, der kommer, hvis vi beder befolkningen om at investere 2,2 mia. kr.?

Jens Vibjerg (V):

Da ministeren sagde, at han mindes få sager, der er så grundigt belyst som sagen her, ville jeg jo da godt lige have bekræftet fra ministerens side, om vi kan tage det som udtryk for – hvor jeg jo så citerede, hvor mange mangler der var i den sag her – hvor dårligt forberedt de mange sager er fra regeringens hånd, og at det var derfor, vi lørdag kunne høre fra De Radikales side, at der nu skulle til at ske noget med den sag med en bedre forberedelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er et malende dansk udtryk, der siger, at det er en sen død at blive trådt ihjel af gæs. Jeg er nødt til at sige, at i det her lange debatforløb er der stort set ikke kommet ét eneste nyt synspunkt frem.

Vi har undersøgt det her gennem overvågning, gennem en særlig teknikrapport, gennem et indgående udvalgsarbejde, hvor bl.a. kommunerne har deltaget. Vi har svaret på bogstavelig talt 117 skriftlige spørgsmål. Der har været samråd omkring det. Jeg har forstået, der er bebudet nyt udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling. Det er virkelig velbelyst.

Én af årsagerne – og det er også velbelyst – til den ringe tilstand i mange af vore søer og åer og nære farvande er udledning af næringsalte, næringsstoffer fra det åbne land, og en markant del af forureningen, især med fosfor, stammer fra den ubehandlede spildevandsudledning fra disse. Det er der simpelt hen fremlagt al den dokumentation for, man overhovedet kan ønske sig.

Hvor effektivt det bliver, afhænger af den planlægning, der nu skal i gang. Før den planlægning er overstået, er der ingen, der med sikkerhed selvfølgelig kan sige noget om, nøjagtig hvor effektivt det her vil blive. Det er der da selvfølgelig ingen, der kan sige, før planlægningen er overstået, ligesom der er ingen, der kan sige, præcis hvor meget det kommer til at koste i lokalsamfundet.

Jeg har bare givet tilsagn om, at hvis der viser sig at være utilsigtede, uforholdsmæssigt store udgifter for tyndt befolkede kommuner med et svagt skattegrundlag, så er jeg parat til at hjælpe. Det vil sige, man kan være sikker på, at der ikke bliver skrevet en stor regning ud i forhold